

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w Wydziale V Karnym,

w składzie :

Przewodniczący : SSR Justyna Ponikowska

Protokolant : Marzena Dobrowolska

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2013 roku, 13 czerwca 2013 roku we Wrocławiu

przy udziale Krzysztofa Umańskiego

Prokuratora Prokuratury Rejonowej Wrocław Stare Miasto

sprawy karnej z oskarżenia publicznego :

E. P.

ur. (...) w O.

córki R.i S.zd. B.

PESEL (...)

oskarżonej o to, że :

1. pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) spółka z o.o. z/s we W. przy ul. (...) (KRS (...)) nie złożyła we właściwym rejestrze sądowym tj. w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia Fabrycznej VI Wydziale Gospodarczym Krajowego Rejestru Sądowego rocznego sprawozdania finansowego i sprawozdania z działalności spółki za rok 2007, w terminie najpóźniej do dnia 15 lipca 2008 roku, co stanowi naruszenie art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29.09.1994 roku o rachunkowości

tj. o czyn z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości

2. pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) spółka z o.o. z/s we W. przy ul. (...) (KRS (...)) nie złożyła we właściwym rejestrze sądowym tj. w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia Fabrycznej VI Wydziale Gospodarczym Krajowego Rejestru Sądowego rocznego sprawozdania finansowego i sprawozdania z działalności spółki za rok 2008, w terminie najpóźniej do dnia 15 lipca 2009 roku, co stanowi naruszenie art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29.09.1994 roku o rachunkowości

tj. o czyn z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości

3. pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) spółka z o.o. z/s we W. przy ul. (...) (KRS (...)) nie złożyła we właściwym rejestrze sądowym tj. w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia Fabrycznej VI Wydziale Gospodarczym Krajowego Rejestru Sądowego rocznego sprawozdania finansowego i sprawozdania z działalności spółki za rok 2009, w terminie najpóźniej do dnia 15 lipca 2010 roku, co stanowi naruszenie art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29.09.1994 roku o rachunkowości

tj. o czyn z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości

I. uznaje oskarżoną E. P. za winną popełnienia zarzucanych jej czynów opisanych w pkt 1 – 3 części wstępnej wyroku, tj. ciągu przestępstw z art. 79 ust. 4 ustawy o rachunkowości w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 79 ust. 4 ustawy o rachunkowości w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza jej karę 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

II. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżoną od kosztów sądowych zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa, w tym odstępuje od wymierzenia jej opłaty.

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku postępowania jurysdykcyjnego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny istotny dla rozstrzygnięcia:

Oskarżona E. P. od 13.05.2004r. była prezesem jednoosobowego zarządu spółki (...) Sp. z o.o. we W., była też jednocześnie jej jedynym udziałowcem. Organem spółki uprawnionym do reprezentacji za okres objęty postępowaniem prowadzonym przez Urząd Skarbowy W. był jej zarząd, w osobie właśnie E. P.. Na E. P., jako prezesie zarządu, spoczywał obowiązek złożenia w odpowiednim terminie sprawozdań do właściwego rejestru sądowego.

Spółka (...) Sp. z o. o. za lata 2007 – 2009 nie złożyła sprawozdań finansowych i sprawozdań z działalności w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia Fabrycznej we Wrocławiu, VI Wydział Gospodarczy.

dowód: wyjaśnienia oskarżonej E. P. - k. 22, 66-68

uchwała zgromadzenia wspólników spółki (...). zo.o. – k. 8

wpisy do Krajowego Rejestru Sądowego – k. 16, 17

Spółka (...) w okresie od lipca/sierpnia 2004r. do połowy maja 2005r. zatrudniała D. K. - jako księgową, do obowiązków której należało księgowanie dokumentów, wprowadzanie dokumentów finansowych do systemu księgowego, przygotowywanie deklaracji, odbiór korespondencji i jej wysyłka. D. K. najczęstszy kontakt w spółce miała z panem P., jako osobą współpracującą z zarządem, ale akceptacji wszystkich dokumentów dokonywała E. P.

Spółka (...) Sp. z o.o. we W., złożyła we właściwym sądzie stosowne sprawozdania jedynie za rok 2004. Sprawozdania te sporządzone było właśnie przez księgową D. K., a podpisane przez E. P.. Sprawozdania za rok 2005r. D. K. już nie sporządzała, gdyż nie była zatrudniona w tym okresie.

D. K. wypowiedziała umowę o współpracy i zwróciła posiadaną dokumentację spółki.

Dowód: wpisy do Krajowego Rejestru Sądowego – k. 16, 17

wyjaśnienia oskarżonej E. P. – k. 68

zeznania świadka D. K. – k. 85-86

Postanowieniem z dnia 15 listopada 2010r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia Fabrycznej Wydział VI Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego zobowiązał zarząd spółki do złożenia wniosku o wpis zmian do KRS przez ujawnienie w dziale 3 rejestru informacji o dokumentach finansowych spółki za rok obrotowy 2005, 2006, 2007, 2008, 2009 w postaci: m.in. wzmianki o złożeniu rocznego sprawozdania finansowego, wzmianki o złożeniu opinii biegłego rewidenta, jeżeli sprawozdanie podlegało obowiązkowi badania przez biegłego, na podstawie przepisów o

rachunkowości, wzmianki o złożeniu uchwały bądź postanowienia o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego oraz o podziale zysku lub pokryciu strat, a także wzmianki o złożeniu sprawozdania zarządu z działalności podmiotu.

Dowód: postanowienie z dnia 15 listopada 2010r. – k. 11

W dniu 6 listopada 2012r. oskarżona E. P. złożyła w Urzędzie Skarbowym W.pismo, w którym poinformowała, iż nie może wykonać swoich obowiązków określonych w art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości, albowiem nie posiada wiedzy, ani dokumentów finansowo – rachunkowych dot. działań w spółce w 2007r., na podstawie których należy sporządzić stosowne wnioski, deklaracje, bilanse, itp. Większość dokumentów została zatrzymana w trakcie przeszukania mieszkania P. R., w sprawie spółki toczy się postępowanie w Prokuraturze Okręgowej we Wrocławiu sygn. akt (...) (...)

Dowód: pismo oskarżonej E. P. z dnia 6 listopada 2012r. – k. 24

Z informacji uzyskanej z Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu Wydział VI ds. Przeszłości Gospodarczej z dnia 6.03.2013r. wynika, iż w sprawie (...) w toku przeszukania mieszkania podejrzanego P. R. nie zabezpieczono dokumentacji spółki (...).

Dowód: pismo z Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu z dnia 6.03.2013r. – k. 48

Oskarżona E. P. urodziła się 30 grudnia 1975 roku w O., ma 38 lat, jest panną, posiada na utrzymaniu jedno małoletnie dziecko. Ma wykształcenie średnie. Nie była w przeszłości leczona neurologicznie ani odwykowo. Nie była również karana przez Sąd.

dowód: wyjaśnienia oskarżonej k. 66

dane o karalności k.23

Przesłuchana w toku postępowania przygotowawczego oskarżona E. P. przyznała się do zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, iż nie przyznaje się do winy w zakresie zarzucanych jej czynów, wskazała, iż funkcję prezesa zarządu pełniła od 2005r., choć dokładnej daty nie pamięta, jest jedynym członkiem zarządu w spółce i jednocześnie jej właścicielem. Podała, iż w spółce zatrudniona była księgowa D. K., która była też prokurentem samoistnym i to jej zlecone zostało składanie wszystkich niezbędnych dokumentów w różnych organach. Miała wypełnić wszystkie obowiązki finansowo – rozrachunkowe. Oskarżona wyjaśniła nadto, iż nie kontrolowała czy księgowa wywiązuje się ze swoich obowiązków, w istocie to w ogóle nie zajmowała się sprawami spółki, gdyż w tym czasie wykonywała swoją pracę zawodową, a sprawami spółki zajmował się jej były partner, którego też nie kontrolowała. Oświadczyła nadto, iż postara się złożyć zaległe sprawozdania w KRS-ie w ciągu miesiąca. (k.22-22v)

Przesłuchana w toku postępowania jurysdykcyjnego oskarżona E. P. nie przyznała się do zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, że nie mogła złożyć tych deklaracji z dwóch powodów, po pierwsze nie posiadała dokumentacji finansowej, ani rejestrowej firmy, ponieważ wszystkie deklaracje były przygotowywane przez D. K. i były w jej posiadaniu, a po wtóre wskazała, iż przeciwko niej toczy się postępowanie, w którym m.in. ma postawiony zarzut firmanctwa, gdyż zgodziła się, na prośbę swojego ówczesnego partnera, użyć swojego nazwiska do prowadzenia spółki. Uczyniła tak, ponieważ była zapewniana, iż to tylko przez jakiś czas, a poza tym nie miało to zajmować czasu, ani rodzić żadnych konsekwencji. Oskarżona wyjaśniła, iż księgowa przekazywała jej do podpisu stosowne dokumenty, celem złożenia ich w odpowiednich urzędach, ale kiedy ta przestała pracować w spółce i zwróciła posiadaną dokumentację, oskarżona była zapewniana o tym, że ktoś inny się tym zajmuje. Wyjaśniła także, iż nie mogła skutecznie zawiesić działalności, ze względu na brak stosownych dokumentów, nadto próbowała również sprzedać spółkę, ale bezskutecznie. E. P. podkreślała, iż nie mogła złożyć sprawozdań finansowych z kwotami zerowymi, ponieważ nie знаła stanu za 2007r., tłumaczyła także, iż kolejnych sprawozdań również nie mogła złożyć, ponieważ odnoszą się one do informacji za rok 2007r. Oskarżona wielokrotnie powtarzała, iż wierzyła w dobre intencje swojego partnera, a także osób z którymi współpracował. (k, 66-68)

Przy tak poczynionych ustaleniach faktycznych Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranych dowodów wina i sprawstwo oskarżonej nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd jedynie częściowo dał wiarę **wyjaśnieniom oskarżonej**. Wiarygodne, w ocenie Sądu, były jej twierdzenia dotyczące faktu, iż w okresie objętym zarzutami pełniła funkcję prezesa zarządu (...) Sp. z o.o., będąc jednocześnie jej jedynym udziałowcem spółki, co do okoliczności zatrudnienia przez spółkę głównej księgowej D. K., a także terminowego złożenia sprawozdań finansowych przez spółkę (...) sp. z o.o. za rok 2004. Stwierdzić należy, że te okoliczności potwierdzone zostały przez zebrane w toku postępowania dokumenty oraz zeznania świadka - D. K.. Ponadto, w zgromadzonym w toku postępowania materiale dowodowym, nie znalazły poparcia twierdzenia oskarżonej, jakoby nie wiedziała o konieczności regularnego – każdego roku, składania przez spółkę sprawozdań finansowych, a także by sytuację tę zmieniał fakt, iż była zapewniana przez osoby trzecie, że wszystko jest w porządku, a właściwe urzędy otrzymują stosowne dokumenty. Bez znaczenia są w tym zakresie zeznania świadka P. R., byłego partnera oskarżonej, który potwierdza, fakt nadużycia przez niego zaufania oskarżonej i skierowania do niej prośby o zakup udziałów w spółce z o.o., a nadto zostania prezesem jednoosobowego zarządu tej spółki, w sytuacji, w której faktycznie działania gospodarcze w spółce podejmowała inna osoba, z którą on sam zamierzał robić różne biznesy.

Sąd nie znalazł podstaw do tego, aby kwestionować znajdujące się w aktach **dowody z dokumentów**. Nie były one również kwestionowane przez strony. Dokumenty te stanowią doskonale uzupełnienie wyjaśnień oskarżonej, przyczyniając się w istotny sposób do odtworzenia stanu faktycznego sprawy.

Odnośnie **danych osobopoznawczych** dotyczących oskarżonej Sąd wykorzystał jej oświadczenie złożone w tej kwestii oraz dane wynikające z karty karnej.

E. P. została oskarżona o to, że pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) spółka z o.o. z siedzibą we W., nie złożyła w terminie ustawowym we właściwym rejestrze sądowym, tj. w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Fabrycznej Wydział VI Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego z siedzibą we W., rocznego sprawozdania finansowego i sprawozdania z działalności spółki za lata 2007, 2008 i 2009, co każdorazowo stanowi naruszenie art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U.Nr. 76, poz. 694 z 2002 r. z późn. zm.), tj. o trzy przestępstwa z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości.

Dyspozycję wymienionego art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości wypełnia ten, kto wbrew przepisom ustawy nie składa sprawozdania finansowego lub sprawozdania z działalności we właściwym rejestrze sądowym.

Obowiązek składania wymienionych sprawozdań reguluje przepis art. 69 ustawy o rachunkowości. Zgodnie z treścią art. 69 ust. 1 wymienionej ustawy, kierownik jednostki składa we właściwym rejestrze sądowym roczne sprawozdanie finansowe, opinię biegłego rewidenta, jeżeli podlegało ono badaniu, odpis uchwały bądź postanowienia organu zatwierdzającego o zatwierdzeniu rocznego sprawozdania finansowego i podziale zysku lub pokryciu straty, a w przypadku jednostek, o których mowa w art. 49 ust. 1 – także sprawozdanie z działalności – w ciągu 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego. Art. 49 ust. 1 cytowanej ustawy stanowi, że w przypadku między innymi spółek kapitałowych, kierownik jednostki sporządza, wraz z rocznym sprawozdaniem finansowym, sprawozdanie z działalności jednostki. Zatem obowiązek sporządzenia sprawozdania z działalności jednostki dotyczył też spółki (...), która będąc spółką z ograniczoną odpowiedzialnością zaliczała się do spółek kapitałowych. Przepis art. 53 ust. 1 ustawy o rachunkowości stanowi nadto, że roczne sprawozdanie finansowe jednostki, z zastrzeżeniem ust. 2b, podlega zatwierdzeniu przez organ zatwierdzający, nie później niż 6 miesięcy od dnia bilansowego.

Mając na uwadze treść wymienionych regulacji prawnych, roczne sprawozdanie finansowe oraz sprawozdanie z działalności spółki z o.o. (...) za lata 2007, 2008 i 2009 rok winno zostać zatwierdzone nie później niż 6 miesięcy od dnia bilansowego, a więc odpowiednio do dnia 30.06.2008 r., 30.06.2009r. i 30.06.2010r. . Następnie wymienione sprawozdania winny zostać przedłożone do Krajowego Rejestru Sądowego odpowiednio do dnia 15 lipca 2008 roku.,

15 lipca 2009r. i 15 lipca 2010r. Osobą zobowiązaną do złożenia tych dokumentów był kierownik jednostki, a zatem w przypadku spółki z o.o. (...) Prezes jej Zarządu – E. P..

Tym samym, Sąd uznał, że swoim zachowaniem oskarżona E. P. dopuściła się ciągu przestępstw skarbowych z art. 79 ust. 4 ustawy o rachunkowości polegających na tym, że pełniąc funkcję prezesa zarządu N. t.(...) spółka z o.o.z/ a we W. nie złożyła we właściwym rejestrze sądowym, tj. w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia Fabrycznej VI Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego rocznego sprawozdania finansowego i sprawozdania z działalności spółki za lata 2007, 2008, 2009, co stanowiło naruszenia art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29.09.1994r. o rachunkowości.

E. P. mimo, iż próbuje się eskulpować faktem, że nie posiadała dokumentacji umożliwiającej jej złożenie takich sprawozdań, że to w istocie księgowa D. K. była odpowiedzialna za sprawy rachunkowe, a po jej odejściu z pewnością ktoś inny, ale nie ona sama, ponieważ ona tylko firmowała swoim nazwiskiem działalność spółki kapitałowej, nie wytrzymuje to konfrontacji z ustalonym stanem faktycznym.

E. P., jako osoba dorosła, odpowiedzialna za swe czyny, kupuje sto procent udziałów spółki kapitałowej, co do której funkcjonowania w obrocie gospodarczym przepisy prawa nakładają określone regulacje, zostaje prezesem jednoosobowego zarządu biorąc tym samym na siebie odpowiedzialność i obowiązki wynikające m.in. z ustawy o rachunkowości. E. P. wie, że za rok 2004 spółka składa do sądu rejestrowego stosowne sprawozdania, gdyż sama je podpisuje, wie także, iż w połowie maja 2005r. D. K. wypowiedzi umowę o współpracy, bowiem uczestniczy w spotkaniu, na którym ten fakt ma miejsce, i przez kolejnych kilka lat wie też, że nie podpisuje innych sprawozdań za kolejne lata, a wyłącznie ona ma do tego uprawnienie, wie zatem również, iż takie sprawozdania w związku z powyższym składane nie są i dopiero w 2012r., po wszczęciu postępowania skarbowego twierdzi, iż nie mogła nic zrobić, „gdyż nie mogła nic zrobić”, albowiem nic od niej nie zależało. Zachowaniu E. P. można przypisać wyłącznie działanie z winy umyślnej, albowiem mając pełne rozeznanie w sytuacji, wiedząc iż ciąży na niej określony obowiązek wynikający z ustawy, nie wywiązała się z niego, a faktu tego nie może zmienić bezgraniczne zaufanie, o którym mówi, a którym obdarzyła inne osoby. Pamiętać także należy, iż E. P., jako prezes jednoosobowego zarządu ponosiła odpowiedzialność za wykonywanie obowiązków w zakresie rachunkowości określonych ustawą, również z tytułu nadzoru nad innymi osobami, którym powierzone zostały te obowiązki za ich zgodą. Także w tym przypadku E. P. wprost mówi, nie kontrolowałam, nie sprawdzałam, co świadczy o tym, iż w istocie poza zakresem jej zainteresowania była należyte wywiązanie się z nałożonego na nią zobowiązania.

Wymierzając oskarżonej karę Sąd baczył, aby jej dolegliwości nie przekraczała stopnia winy oraz społecznej szkodliwości zarzucanych jej czynów. Sąd kierował się także prymatem wychowawczego oddziaływania kary na oskarżoną, uwzględniając w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, oczywiście bez pominięcia wskazań płynących z innych, ogólnych dyrektyw, zwłaszcza zaś przestrzegania obowiązku orzekania kary w granicach jej sprawiedliwości.

W stosunku do oskarżonej, biorąc pod uwagę stopień zawinienia oraz społecznej szkodliwości czynu, w oparciu o przesłanki sądowego wymiaru kary określone w art. 12 i 13 k.k.s. Sąd za czyny opisane w części wstępnej wyroku, tj. za ciąg przestępstw z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył jej karę 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

Sąd nie dopatrył się szczególnych okoliczności obciążających, a jako okoliczności łagodzące uwzględnił uprzednią niekaralność oskarżonej oraz, iż prowadzi on społecznie akceptowalny tryb życia. Sąd orzekł karę w granicy jej dolnego zagrożenia ustawowego, chcąc, aby miała ona przede wszystkim wychowawczy wpływ na oskarżoną i uświadomiła jej konieczność przestrzegania norm prawnych, oraz nieopłacalność działań niezgodnych z prawem. Sąd baczył też, by orzeczona kara nie przekraczała swą dolegliwością stopnia zawinienia sprawcy. Kara orzeczona wobec oskarżonej czyni również zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełnia swe zadania w zakresie prewencji generalnej, polegające na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa i wyraża brak społecznego przyzwolenia na ignorowanie obowiązków wynikających z ustaw podatkowych.

Z kolei na podstawie art. 113 §1 k.k.s. w zw. z art. 624 k.p.k. i art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżoną od ponoszenia kosztów postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.